

plej mallonga ~o de punkto al alia; la ~o de Parizo al Londono; iri per la ~o de la aero (Vd FLUGI, AEROPLANO); montri al iu la ~on al; trabori sian ~on en densa arbaro; trovi la bonan ~on; plena konscio pri la irota vojo Z; (f) ili jam de longe iris la ~o de ĉio lera (mortis); interplektiĝas la ~oj de mineralogio k geofiziko. Kp LINIO 3. 2 Parto de tiu spaco, speciale preparita por veturiloj aŭ piedirantoj: tiu ~o kondukas al la vilaĝo; iri la, sian ~on Z; diru al mi, kian ~on li iris Z; publika, pavimila, multe trapasala ~o; rel~o, fer~o; mastro en ~o, servantoj en ĝojo Z; kiu ĉe l' ~o konstruas, tiun ĉiu instruas Z; meti laborojn sur la ~o Z (f: malhelpi); malfermi ~on (f: prezenti novan eblecon). Kp IREJO, ŜOSEO. 3 Spaco traŭrata de moviĝanta korpo: ~o de rivero, ŝipo, planedo, obuso, piŝto, hormontrilo, moviĝanta nubo. 4 (f) Agmaniero, kondukregulo, per kiu oni povas atingi celon: iri sian ĝustan ~on Z; eniri ~on (komenci); ne iru du ~ojn per unu fojo; iri laŭ la ~o de la justo Z; reveni sur la ~on de la prudento B; li ne ektimis ekiri la ~on al la pacifismo; tratabi al si la ~on Z; li trovis la ~on al nia koro. Kp KONDUITO, IMITI, RELO, DESTINO. 5 (f) Rimedo: jen la plej bona ~o por riĉiĝi B; kie estas volo, tie estas ~o Z (kiu volas, tiu povas); la ideo de lingvo internacia povas esti realigata per alia ~o Z; la celo povas esti atingita per du ~oj Z. ~aro, ~reto. Tuto de la vojoj en iu lando. ~(ir)l (ntr). Iri laŭ iu ~o: hundo bojas, homo ~as Z; amuzi sin rigardante la ~irantojn; ek~iri Z. ~kruciĝo. Loko, en kiu du aŭ pluraj ~oj renkontiĝas transverse. De~iĝi, el~iri (ntr). Dekliniĝi de la ĝusta ~o: (f) lia senprudenteco lin de~iĝos Z. Dis~iĝo, ~forko. Loko, en kiu unu ~o dividiĝas en du aliajn: Ojdiĝo haltis ĉe la dis~iĝo Z. En~igi. 1 Ekdirigi sur la ĝusta ~o. 2 (f) Ekdirigi sur la ~o al sukceso (Kp KOMENCI, PREPARI, INICIATI).

* **Vojaĝi** (ntr). Iri, veturi por atingi alian urbon aŭ landon: mi ~as en Hispanujo Z, en Hispanujon Z; ~i eksterlanden; neniam tra~ita lando Z; plezura, esplora, turisma ~o. Kp MIGRI, EKS-KURSI.

* **Voki** (tr). 1 Laŭtigi la voĉon por komprenigi al iu, ke li devas veni: ~i helpanton kontraŭ rabisto B; al vi, ho viroj, mi ~as Z; ne ~u diablon, ĉar li povas aperi Z; oni ~as la bovojn ne festeni, sed treni Z; ~i por helpo, helpon, al batalo; k en tiu tago la Eternulo ~is, ke oni ploru k krii Z; ~i sian hundon ĵaŭfante; li ne aŭdis vian ~on; (f) sonoriloj ~as al preĝejo k mem neniam eniras Z. 2 Sciigi al iu, ke li devas veni; inviti: ~i iun per gesto, letero; vi alvenas kvazaŭ ~ita k petita Z (ĝustatempe); oni ~is min al la kortego; sendi ~i la kuraciston; mia sorto min ~as Z; la tasko ~as min; multaj ~itoj, sed ne multaj elektitoj Z. 3 El~i 2. Al~i 1 (tr). 1 ~i al si: al~u la laboristojn, k donu al ili salajron; al~i iun kiel atestanton B. 2 Peti ion ~ante: al~i venĝon B, helpon; mi al~as la ateston de ĉiuj, kiuj partoprenis en la kongreso Z; al~i ĉiujn kolektiĝojn sub la standardon de la partio (Kp INVITI, INSTIGI, ADMONI). Al~iĝo Z. Inklino por ia profesio (Kp DESTINO). El~i 1 (tr). 1 ~i por elirigi: ne el~u lupon el la arbaro Z; el~i iun al duelo; el~i mortintojn Z (per sorĉo). 2 (f) Okazigi, estiĝi, kaŭzi: tiu ĉi demando per sia naiveco el~os ridon Z; tiu neologismo el~as konfuzojn kun aliaj vortoj Z; tiu propono celas nur el~i skandalon Z; tiu artikolo el~is malpacon Z, multon da intereso; konflikto, kiu povas el~i militon; feliĉo k riĉo envion el~as Z; la propono el~is ĉe ili la timon, ke... Z (Kp VEKI). 3 (f) Prezenti al la spirito vivan vidbildo: la propraj nomoj el~as en ni bildojn pli konkretajn ol la komunaj substantivoj; en poezio oni devas precipe atenti la el~ipovon de: kun~i la membrojn, kunvenon Z. Re~i 1 (tr). ~i, por ke iu revenu: re~i forsenditan serviston B; (f) mi uzas la okazon por re~i en vian memoron la nomon de... Z.

* **Vokalo**. 1 Iu el la literoj: a e i o u. 2 (Fon) Iu el la sonantoj karakterizataj per daŭreco, muzika alteco k intenseco, kiuj estas kompare la plej vastaj el la sonantoj k produktataj kun plej malgranda bruero (aeiou). Kvazaŭ~o, duon~o. Iu el la sonantoj, kiuj povas okaze ludi rolon de konsonanto k konsistas el la ~oj i k u (skribitaj j k ŭ, kiam ili estas konsonantoj), la nazaloj k la likvidoj.